

Serbian
A Paradox
63-0801

PARADOKS

Chicago, Illinois, SAD
1. avgusta 1963.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

je ona tamo gore?" Bog je to obećao! To je došlo.

Kako mogu da se dogode ove stvari? Ne znam. Bog je to obećao! On je isti juče, danas i zauvek. Haleluja! Sada ja Ga volim, volim Ga jer me je On voleo prvo, i otvorio moje slepe oči, da bih mogao da uđem i vidim Njegovu Prisutnost i da znam da je On ovde. Amen i amen!

Hajde da podignemo samo naše ruke i obožavamo Ga sada dok pevamo. Slava Bogu! Hvala nek je Gospodu Isusu Hristu, za Njegovu dobrotu i milost! Bog vas blagoslovio.

PARADOKS

1 Hvala ti, brate. Hvala ti. Pognimo sada naše glave za reč molitve. I sa našim pognutim glavama, pitam se koliko bi želelo da ih se setimo u molitvi, dajte do znanja samo podizanjem vaše ruke.

2 Naš Nebeski Oče, mi ponizno dolazimo k Tebi, Gospode, priznajući da nismo vredni dolaska. Ali zato što je Isus načinio put za nas i platio cenu, stoga, mi smelo možemo prići Tronu milosti, u vreme potrebe. I sada, Gospode, dok smo ovde da predstavimo Evanđelje, pretražujući Hristovo bogatstvo, mi Te trebamo, Gospode.

I možda će biti jedno postavljanje ovde, Oče, kojim Ti pokušavaš da obučiš na daleko, da bi ih Ti mogao poslati negde, na veliku misiju koju Si im namenio. Molim se, Oče, da ako će biti tako, večeras, da Tvoja svrha bude ispunjena. I pomoz nam dok se predstavljamo večeras pred Tobom za službu.

Sada, Ti si pogledao sve ove ruke, i još gledaš na one koje su podignute. Ti znaš šta je potrebno. I ja se molim da Ti to obezbediš, Oče. Nudim moju molitvu sa njihovom molitvom, i njihove čežnje i moje čežnje, na zlatnom Oltaru gde naša žrtva leži večeras. U Ime Gospoda Isusa, mi molimo da Ti prelomiš Hleb Života, za nas, iz Tvoje Reči. Amen.

Možete sesti.

3 Izvinjavam se što je malo kasno, razumeo sam samo da je večeras bilo samo malo kasno, služba ide malo kasno. I mi ćemo to nadoknaditi, i izaći brzo koliko je to moguće. Sada želimo da pridemo Reči, večeras, i sa svime što je bilo u nama.

Znam da ste ovde, vi, neki od vas dobrih pevača ja... Mel Johnson, kao jedan, za kojeg znam da sedi ovde. Zamolio sam ga da peva, za nas, onu pesmu koje ne mogu da se oslobodim iz mog uma. Konstantno je pevujem, o, "suzama koje su tekle." Sviđa mi se to. I mislim da će on pevati za nas, na doručku Poslovnih Ljudi, ili negde.

4 Džim, želim da budeš siguran i nabaviš mi to. I ako imaš malu traku, stavi to tamo za mene, specijalno, tako da moja deca mogu da to čuju. Kada ja padnem malo nisko, ja-ja-ja čujem to, i to čini da se dobro osećam, da čujem dobro pevanje. I, Billy, ja odem u kancelariju tamo dole, i on ima konstantno ima te trake sa pevanjem koje idu svo vreme, i ja mislim da mu to nekako pomaže.

Vi znate, postoji nešto u pesmi, što ima moć u njoj. Svako od nas to zna. Mi smo-svesni smo toga. Vidite? To je pogled na vojsku, kada oni pevaju pesme i sviraju. Da li znate da prilazak ratu, u vojsci Božijoj, je

prvo kroz muziku? Pevači su išli ispred kovčega, radujući se i pevajući; onda je išao kovčeg; i tek onda bitka. To je tačno. Tako, to je pravi prilaz.

5 I to je razlog da smo došli na službu uveče. Šta mi radimo? Pevamo himne Gospodnje; i onda Kovčeg, Reč, čitamo Reč; i onda bitka, i onda smo-smo ušli. Tako velike zastave se viore, večeras; Ime Isus Hrist, Gospod Bog neka bude uzvišen, neprijatelj neka bude nateran u beg.

I, Bože, odnesi pobedu večeras, i spasi duše, isceli bolesne i izmučene; jer oni, koji su umorni i poniženi, da podignu svoje glave i raduju se, prime veliku slavu u Njemu lično. Jer mi to tražimo u Ime Gospoda Isusa.

6 Želim da okrenete, večeras, samnom, ako imate svoju Bibliju, a ponekad ljudi samo obeleže mali tekst o kojem sveštenici govore. Imao sam naviku da upravo brzo razmišljam o ovome, bez da to čak i zapišem. Ali kada sam samo prešao dvadeset-petu, pre nekoliko meseci, mislim drugi put, i tako to mi malo otežava da se setim. Nosim mnogo ožiljaka iz bitaka. I dok starimo, mi više ne razmišljamo kao što smo navikli, i imam... Kada pogledam na Pismo i vidim, onda se setim koji je to tekst.

7 Okrenimo se Jošui (Isus Navin), 10-ta glava, počnimo čitanje od 12-og stiha.

Tada progovori Isus Navin Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejce sinovima Izraelovim, i reče pred sinovima Izraelovim: stani sunce nad Gavaonom, i meseče nad dolinom Elonskom.

I stade sunce i ustavi se mesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za ceo dan.

I ne bi takvog dana ni pre ni posle, da GOSPOD posluša glas čovečiji, jer GOSPOD vojeva za Izrael.

8 Gospod da doda Svoje blagoslove na čitanje Njegove Reči. Želim da uzmem tekst odavde za nekih trideset minuta, ako se toga mogu držati: Paradoks. Koristite samo tu jednu reč: Paradoks.

Sada prema Webster-u, paradoks je "nešto što izgleda neverovatno, ali je istinito," zato paradoks onda može biti isto što i čudo. Paradoks je kada nešto što izgleda kao nemoguće znanju ljudskog uma; sve je ukupno neverovatno, ali je ipak dokazano istinitim. Sada, čudo je nešto što se događa, i vi to ne možete objasniti, to ga čini paradoksom. To je neverovatno, ali je ipak istina.

Sada, ljudi danas, mnogo modernista, veruje da su dani čuda prošli. Oni ne veruju da postoji takva stvar kao što je čudo. Ali, ipak, ja verujem da je svet prepun čuda. Ja verujem da je paradoks stalno prisutan.

činićete i vi takođe." Eto tako je On indenifikovao Sebe da je Mesija. Da li je to tačno? ["Amen."] Dobro, On je isti juče, danas i zauvek. I vi znate da to ne mogu biti ja. Ja nisam Mesija. Ja sam samo čovek, vaš brat. Ali to je Sveti Duh ovde, koji je Mesija. To je Vođa. On je Onaj koji zna. Ja ne poznajem te ljude; oni to znaju.

86 Tu, želim da vam pokažem. Tu je obojena žena sedi pravo gore sa strane, tamo gore, pateći od tiroidnih problema. Verujete li da mi Bog može reći ko ste vi? Gospođa Kelly. [Sestra plače, "To sam ja!" - Ed.] To je tačno. U redu

Verujete li svim svojim srcem? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.]

Gospodin Swanson tamo nazad, sa problemom nervoze, da li verujete da vas Bog može ozdraviti? Ako verujete svim svojim srcem! U redu, možete to imati. Bog vas ozdravlja.

Verujete li to? Ja ne znam te ljude. Pitajte ih da li me poznaju. To je paradoks.

87 Samo minut. Tu je ovo Svetlo, Ono stoji iznad žene. Ja znam ko je ona. Ona sedi baš ovde. Ne brinite Gospođu Collins, prestanite brinuti o tome, razbolećete se. To će sve izaći na dobro. Bog vodi. Sada, ja znam tu ženu. Znam ko je ona. Ona je dole iz Indiane, ili Kentakija. Poznajem je. Njen muž tamo, je član moje crkve, on je đakon tamo, dobar čovek. Ali tu je to Svetlo. Zar Ga ne vidite tačno iznad nje? Ona je zabrinuta, ona je bolesna, i ona je uznemirena oko nečega što ne zna da li da uradi ili ne. Seti se samo, prestani da se plašiš sestro, to će sve biti u redu. On zna sve o tome. On će te voditi ako Ga samo pustiš da ide.

Amen! Isti juče, danas i zauvek, On je paradoks! Mi smo zahvalni za to. Da li to verujete? [Kongregacija se raduje - Ed.]

88 Ustanite onda i primite to, i kažite, "Gospode Bože, dolazim Ti u Ime Isusa Hrista, izvedi u meni, i donesi slavu i Tvoje blagoslove i silu na mene. Neka dođe paradoks u moje srce upravo sada. Ja verujem. Ja verujem." Svim svojim srcem, verujte.

Podignite vaše ruke dok pevate ovu staru himnu, "Ja Ga volim, Ja Ga volim jer me On voleo prvo." Zatvorite oči. Zatvorite sve vaše misli, i samo pustite Isusa Hrista da uđe u vas, i svaki od vas će biti isceljen i ispunjen sa Svetim Duhom.

89 Jedan paradoks, večeras, će ovo postaviti, mora zapaliti ovo mesto. Isus Hrist je ovde. Ko to može da objasni? Pitajte ove ljude, idite do njih. Imate njihova imena i stvari, na ovim trakama. Idite, pitajte ih. Vidite, ja ne znam ništa o njima. Šta to radi? Bog, u ovom intelektualnom dobu...

"Gde je bilo kakva kiša na nebu," rekla je nauka Nojevog dana, "gde

preko... Ne mogu...

83 Moram vas razdvojiti. Počnimo sa ove strane ovde. Neko na ovoj strani. Koliko vas ovde zna da vas ja ne poznajem ili da ja ne znam ništa o vama, podignite vaše ruke; a vi ste bolesni, vi znate šta želite da pitate Boga? U redu.

Neki od vas veruju, samo-samo to uzmite svim svojim srcem. "Gospode Isuse, isti juče, danas i zauvek! Dozvoli mi da Te dodirnem, Gospode. Moja vera se pomera ka Tebi tamo sa desne strane Boga, sediš u Veličanstvu. I Tvoj Sveti Duh, koji je bio u Tebi, je ovde večeras. Dozvoli mi da samo dodirnem, po veri Gospode." Onda vidite da li je On još uvek autor paradoksa, da se događaju stvari koje su apsolutno nepoznate. Budite samo u dubokom poštovanju.

84 Ovde, vidite to upravo tu? To je obojena dama koja sedi ovde pozadi. Nju muči bubrežno stanje. Ona je upravo imala operaciju. Ne poznajem gospođu.

Ja sam stranac za vas. Da li je to tako gospođo? Ali to je istina, zar ne? Da li verujete da isti Bog koji je mogao reći maloj ženi koja je dotakla Njegovu odeću tamo, i na drugoj strani jezera, da li verujete da je to isti Bog? Vi me niste mogli dotaći fizički, znate. Tako da ću ja... I ja vas ne poznajem. Tako ovde je Vrhovni Sveštenik, zato što je On rekao da je On Vrhovni Sveštenik. Da li je to tačno? I vi to verujete. Kada ste se molili da to budete vi, nešto vas je pogodilo, i ja sam to odmah prozvao. Da li je to tačno? U redu.

Ova operacija koju ste imali nije bila baš uspešna. Nije vam bolje, takođe, i vi ste zabrinuti zbog toga. I došli ste pravo ovamo večeras zbog tog istog razloga. Ako mi Gospod Isus otkrije ko ste vi, kao što je On uradio Simonu koji je došao, hoćete li verovati da sam Njegov prorok, Njegov sluga? Vi to verujete? Gospođa Pigrum. To je tačno. Verujte sada svim svojim srcem, idite kući i ozdravite. Vi ćete ozdraviti zato što vas vaša vera čini zdravom.

85 Verujete li svim svojim srcem? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.] Šta je sa ovim delom ovde, negde, neko veruje?

Čovek sedi ovde na kraju, on pati od nevolje sa očima. Ne znam da li on zna... Da, uhvatio me je sada. On oseća Duh. Da, možete li videti Svetlo iznad čoveka? Gospodin Otis, to je vaše ime. Ja sam potpuni stranac za vas, ali vi brinete zbog vaših očiju. Hrist vas ozdravlja, vaša vera.

Pitajte čoveka sada da li sam ga ikada video, znao nešto o njemu, ili o ovoj ženi. Tu je paradoks. Da li to verujete? [Kongregacija kaže, "Amen." - Ed.] On je isti juče, danas i zauvek. On je obećao, "Dela koja Ja činim,

9 Na primer, ja verujem da je svaki nanovo rođeni član Tela Hristovog paradoks u njima samima. Ja verujem da je svaki od vas Metodista i Prezbyterijana i Luterana, koji nije nikada iskusio krštenje Svetim duhom, bio u nekoj formalnoj crkvi koja nije verovala u originalno novo Rođenje, a primio je sada krštenje Duhom Svetim, je savršen primer jednog paradoksa. Zato što, vam se nešto dogodilo, što je promenilo vaše celo biće, i svako može gledati na to i znati šta je paradoks: jedno čudo.

Ukoliko se to ne dogodi, vi ne možete biti Hrišćanin. Tu mora biti paradoks, za vas da postanete Hrišćanin. Jer, niko ne može promeniti duh u čoveku, i dati mu novo Rođenje, izvan Boga. Bog sam je Jedini koji to može uraditi. I to je čudo kako Bog može uzeti čovekovo razmišljanje, i njegove načine, i njegov život, i sve, i promeniti ga iz onoga što je to bilo, u ono šta to može biti, šta On može uraditi.

10 Na primer, pre nekoliko dana, bio sam pozvan na scenu, ili na neko malo događanje. Tamo je bio fini mladić, veoma dobar dečko, on se zabavljao sa malom devojkom, veoma dobrom malom devojkom iz fine porodice. I ovaj dečko, iznenada, je došao na neku ideju, i samo je otišao. Uradio je nešto loše maloj devojci, i mnogo joj je obećavao da će uraditi određenu stvar i onda to nije uradio. I umesto da dođe devojci i da joj se izvini, kao što bi džentlmen to trebao da uradi, on, to upravo nije bilo u njemu da to uradi.

I otac i majka su me pozvali, i rekli, "Mi bismo želeli da znamo šta nije u redu sa našim dečakom."

Sada, ponekad to nije lako uraditi, ali morate biti iskreni i poštteni. Dakle, dečko je bio Hrišćanin, kao vernik. Pokajao se i bio kršten, i imao je mesto među vernicima, ali još uvek nije primio krštenje Duhom Svetim, bez obzira koliko je mislio da jeste.

11 Misleći da Ga vi imate, i imati Ga, su dve različite stvari. Vi ćete možda moći da kažete da imate, ili ćete možda moći da pokažete neki dokaz neke emocije: ali ukoliko vaš život ne opravdava ono što vi svedočite da imate, vi to još uvek nemate. Nije bitno koliko emocija; koliko vi skaćete, trčite, senzacija, govorenja u jezicima ili povikivanja, ili na šta god se oslanjate; što je sve u redu, i ja verujem u sve to, takođe: ali ukoliko se vaš život ne nosi sa vašim svedočanstvom, onda vi To nemate. Jer, plodovi Duha opravdavaju ono šta ste vi, baš kao što plod sa bilo kojeg drveta pokazuje šta je ono. Isus je rekao, "Poznaćete ih po njihovim plodovima."

12 Sada, roditelji ovoga mladića. Njegova majka je Nemica. Bez primedbi na Nemce, ali tamo je napetost u toj porodici. I to je, oni će samo sedeti, i vi im možete govoriti, i oni će samo zuriti pravo u vaše lice. Oni imaju... Sestra ove devojke, majka ovoga dečka, njena sestra. Išao

sam niz ulicu, mnogo jutara, i ova mlada dama bi sedela na dvorištu, i rekao bih, "Dobro vam jutro." Ona bi me samo gledala. I ja bih se zaustavio, i rekao bih, "Stvarno, lepo jutro." Ona bi samo ustala, pogledala u vas; jedna inteligentna žena. I ja bih rekao, "Dođi da nas vidiš ponekad." Ona bi samo stajala i gledala. Dobro, njena braća su takva, otac i majka su takvi.

13 Sada, mladićev otac, je čisti Irac, ćudljiv i jako razdražljiv, jako napet. Takva je njegova cela porodica, osim jednoga koji je izvan porodice, obraćen. Sada u ovom, ovom mladiću...

Ovi otac i majka, oboje su Hrišćani, ispunjeni Duhom Svetim, i oni su odgajili ovoga mladića na način Gospodnji. I sada mladić je oko sedamnaest ili osamnaest godina star, nešto oko toga, veoma fino dete, i on je bio veoma uzoran dečko kod kuće, dobro dete. I on ima brata koji je upravo suprotan.

Ali majčina porodica, žive blizu do...fine crkve. Ali da li oni razmišljaju da će ikada otići tamo? Ne. A oni znaju da je To ispravno, ali u njima baš nije to da traže izvinjenje ili traže oprostaj. Oni to baš neće uraditi. To upravo nije u njima.

14 Sada geni u ocu i majci ovoga mladića, bez obzira koliko su oni obraćeni, i dalje ostaju telo koje je ukršteno u ovom mladiću. S toga, mladić ima sadržaj u sebi, baš kao porodica njegove majke, a oni ne opraštaju, oni se neće izvinuti, i to je gde taj momak stoji.

Sada, rekao sam ocu, "Bez obzira koliko si ga podigao..." Rekao sam, "Pogledaj se sad, izvan svoje porodice: svi oni, pijanice, i-i bore se, pucaju, i ljutiti, i tako dalje."

"Pogledaj sada svoju porodicu," rekao sam majci. "Oni su gomila ljudi, sede tamo i neće da govore, veoma nezavisni, i tako dalje, bez poštovanja prema religiji. Ali," rekao sam, "to nisi ti. Ti si jedina od svih svojih sestara i braće, i ti si dobrodušna, ljubazna i opraštaš. Šta to čini? I ti si drvo, deo tog porodičnog drveta, ipak ti si primila Duha Svetog. To je stvar koja te je načinila nežnom i dobrodušnom. To nije više tvoj narod, to je Hrist koji živi u tebi."

Ocu sam rekao, "Pogledaj na svoju porodicu, praktično su svi oni pijanice, i tako dalje." Rekao sam, "I kako ćudljivi, i jako razdražljivi i jako napeti, ali ti nisi. Ti si dobrodušan, opraštajući. Šta je to? Sveti Duh. Ti više nisi ono što si ti; to je Hrist u tebi." Rekao sam, "Sada se ta ista stvar treba dogoditi vašem sinu."

15 I otac je ustao i rekao, "Moj sin je otišao do oltara. On je bio ispravno kršten, u Ime Isusa Hrista, i vodenim krštenjem u bazenu." Rekao je, "Ja znam da je moj sin došao Hristu."

bude još jedan samo uštogljen način podizanja vaših ruku, pod malim uticajem nečega. Nego može li biti iz dubine njihovih srca, da ljudi vape, "O Gospode Bože, stvori u meni veru koja može verovati Tebi i da može prihvatiti svaku Reč, i staviti amen na svako obećanje." Daruj to Oče. Predajem Ti sada to, u Ime Isusa Hrista. Amen.

80 U redu, deset je sati. Ne moramo imati postavljen molitveni red. Možemo to imati i tamo. Da li vi to verujete? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.]

Koliko vas ovde veruje da je On isti juče, danas i zauvek, koji veruju da je mala žena koja je onda dotakla njegovu haljinu prstom, On je-On je bio fizički, ona je dotakla njegovu odeću. Tu je paradoks. On to nije mogao da oseti, a On se okrenuo i rekao, "Ko me je dodirnuo?" A ona nije mogla da se sakrije. I on joj je rekao njene nevolje, i njena vera ju je iscelila.

I Biblija danas u Jevrejima govori da, "On je Vrhovni Sveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti." Koliko bolesnih ljudi to veruje? Podignite vašu ruku. U redu, vi to verujete, i hajde da vidimo sada da li je to istina.

81 Vi kažete, "Brate Branham, kako to dolazi?" Samo verujući Reč upravo na način na koji je napisana. Ne uzimajte neko rekla kazala, šta je ovaj momak rekao To je na ovaj način, i ovaj momak govori To je na ovaj način. To je baš onako kako je To napisano.

Ako On mora da vam sudi na način kako je To napisano, zašto onda uzeti nečiju drugu interpretaciju za To, jer je to način na koji će biti suđeno. Samo To, To je Njegov standard. On je nadgledao Svoju Reč. U njoj nema ničeg pogrešnog. To je upravo Reč. To je ono po čemu će nam se suditi, Ovo, to je Božija Reč.

"I ako vi prebivate u Meni," to je vera, "Moja Reč prebiva u vama," jer je On Reč, "onda tražite šta hoćete."

82 Dodirnite sada njegovu odeću, recite, "Gospode Isuse, verujem svim svojim srcem da živimo u poslednjim danima. Verujem da si Ti isti Bog koji je izveo sva ta čuda koja nam je naš pastor pokazao, večeras, u Reči. Verujem da si Ti Vrhovni Sveštenik. Gospode, dozvoli mi da dodirnem Tvoju odeću. Onda Ti govori kroz ovoga brata, i on tvrdi da Ti govoriš kroz njega. I onda, on me ne poznaje, ali Ti me znaš." I onda vidite da li je On isti Bog čuda, i biće ponovo paradoks, jedna neistraživa stvar koju čovek ne može primetiti i pokazati.

Hoćete li verovati to? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.] Ako će On to uraditi, mi ćemo onda znati da bi to bio paradoks. Je li to tačno? ["Amen."] Hteo sam da imam molitveni red; Toliko sam se zaneo dok nisam samo otišao od toga, a vreme je skoro isteklo. Vi verujete. Počnimo

će se vama manifestovati." Paradoks, videti obećanje Božije...Božije obećanje, koje je bilo dato pre dve hiljade godina, a crkvena etika je odvela ljude tako daleko. Ali u sredini svega toga, Bog dolazi dole i upravo probija tu Reč pravo nazad u Svoju crkvu ponovo. To je paradoks. Da li Mu verujete? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.]

Pomolimo se.

77 Ako večeras ovde, ima ljudi koji bi voleli da vide izveden paradoks pred vama, i da promenite vaše srce iz nevere, u veru u Boga, hoćete li podići vaše ruke i reći, "Gospode, seti me se, seti me se." Bog vas blagoslovio. Oh, Pogledajte samo na te ruke!

Nebeski Oče, tu je tako mnogo ruku, ja ne bih mogao da kažem "Bože blagoslovi ih," svakoga od njih, ali Ti ih sve znaš. Promeni njihovo razmišljanje, Gospode. Oh, dozvoli da se dogodi, paradoks. Oni su okolo uvek nekako ponizni. Oni su možda polovično verovali. Možda neki od njih čak pripadaju crkvi, ali se još nikada nisu sreli sa vremenom kada su imali tu savršenu (uzvišenu) slobodu, verovali, i znali to šta je Bog obećao, da je Bog u mogućnosti da to i uradi. Ipak, mi ispovedamo da smo seme Abrahamovo, koji nije posrtao na obećanju Božijem kroz neveru, već je bio jak, dajući slavu Bogu. Sada, Bože Oče, molim Ti se, u Isusovo Ime, da im se smiluješ.

78 O Bože, siđi među nas, večeras, pokreni se iznad nas i pokaži nam da Si ti još uvek Bog čuda. Načini paradoks, Gospode, i pokaži da Tvoja Reč još može razlučivati misli i namere srca. Ti si još uvek isti Onaj koji je objavljen tamo, kojeg je Abraham zvao Elohim, Gospod Bog, Kreator, Jedan sve-dovoljan, Jedan samo-postojeći. O Bože, Ti si još uvek Večni Bog, isti juče, danas i zauvek, i Krv Tvoga Sina je posvetila Crkvu i pročistila Je. Tako da, Reč, oh, da je samo mogu uzeti bez dodavanja veroispovesti, Gospode!

Ali, sada, On je rekao, "Ja sam Loza, vi ste grane. Grane donose plod loze; jer život grana loze, dolazi iz loze." Kako Ti mi zahvaljujemo zbog ovoga, Gospode! Kako je to savršeno!

79 I u ovom danu nevere i sujeverja, i svih vrsta veroispovesti, Ti si ipak isti Bog koji je zaustavio sunce za Jošuu. Ti si isti Onaj koji je bio na štapu koji je Mojsije ispružio iznad mora. Ti si isti Onaj koji mogao pozvati vaške, muve, žabe, šta god da je to bilo iz Mojsijevih usta. Ti si isti Bog koji je mogao staviti kišu u nebesa. Ti si isti Onaj koji će pustiti kišu vatre iz nebesa. Ti si isti juče, danas i zauvek.

O Gospode Bože, pokaži nam Tvoju slavu, večeras, spašavanjem i ispunjavanjem svake osobe koja je podigla svoju ruku. Daruj to, Gospode. Neka to ne bude samo još jedna samo- uštogljena molitva. Neka to ne

Rekao sam, "To može biti sve u redu, sve površni znaci. On može biti prepoznat kao vernik sa vernicima. Ali sve dok nije regenerisan, nanovo rođen, savetujem tom mladiću da se nikada ne ženi ženom. On će joj napraviti Pakao na zemlji, sve dok taj nežni, dragi, opraštajući Duh Hristov ne dođe." Onda će to biti paradoks sam po sebi, uzeti samu prirodu mladića koji je ukršten od oca i majke. Ipak, u svom intelektu, on daje sve od sebe da to prevlada. On to ne može da uradi. On to nikada neće moći da prevlada. Hrist će to morati da prevlada. Kada on pusti Hrista unutra, onda je on to već prevladao. To će biti savršeni paradoks, kada je čovek rođen od Duha Svetog.

16 Video sam kritičare da se drže podalje i rugaju se probuđenju Svetog Duha i nastavljaju dalje. I nakon nekog vremena, Bog uhvati tog istog čoveka i promeni ga, i ovde on stoji upravo za propovedaonicom i propoveda istu stvar koju je jednom mrzeo. To je paradoks, kako Bog može uzeti nevernika i napraviti vernika od njega.

Pitam se sada, ako čovek misli da su čuda prošla, pitam se koju vrstu naučne medicine možete primeniti na takvu osobu da promeni to raspoloženje u njima, da izvadi tu mržnju i sukob? Nema nikoga ko to može objasniti. Ali to je paradoks, jer je to čudo Božije. Kada je čovek promenjen iz osobe kakva jeste, u novo stvorenje u Isusu Hristu, on postaje novo stvorenje. On nije više ono što je bio. On je apsolutno novo stvorenje u Hristu.

17 Ovaj svet, sam po sebi, u kojem živimo, je apsolutno paradoks, kako je bio formiran. Pronalazimo, u Jevrejima u 11-oj glavi i u 3-ćem stihu, da je, "Svet sastavljen po Reči Božijoj." Gde je Bog dobio materijal da bi napravio ovaj svet? Kako je On to uradio? Biblija kaže da je bio "oblikovan i sastavljen." Njegova celokupna struktura i njegovi delovi bili su sastavljeni po Reči Božijoj. Ako to nije paradoks, onda ja ne znam gde je. Gde bi smo mi mogli proizvesti i reći da je On dobio materijal, kada tamo nema materijala? On je morao da izgovori u postojanje. To je paradoks, to da je taj svet ovde večeras.

18 Druga stvar, paradoks je to kako stoji u orbiti, viseći u svemiru. Kako može posetiti na tom jednom mestu, okrećući se ovako, oko hiljadu sto milja na sat? Dvadeset četiri hiljade ili dvadeset pet hiljada milja okolo, i okreće se svakih dvadeset četiri sata, tako savršeno da ne promašuje ni sekundu. Tako savršeno okretanje, toliko bolje od... Bolje od hiljadu milja na sat, on se ovako okreće, viseći u svemiru. Ako bi to išlo gore i dole, ma kako, moj, to bi-to bi poremetilo ceo sistem Božijeg solarnog sistema. I on ide oko ekvatora, oko orbite tako mnogo, godišnje, nikada ne izneverava, baš određena godišnja doba.

Kažite mi šta ga to drži tamo gore, šta ga okreće tako savršeno na

vreme. Možete nabaviti sat; ne znam koliko ćete platiti za jedan, hiljadu dolara; i taj sat, će u roku mesec dana gubiti minute (kasniti). Oni nemaju ništa što može raditi tako savršeno, ali ipak svet se savršeno okreće. Zašto? To Bog radi. To je paradoks. Bog je zapovedio da tako radi, i to tako radi.

19 Šta je sa mesecom? Iako je milionima milja daleko od zemlje, on ipak kontroliše plimu i oseku na zemlji. Milione milja daleko, njegov uticaj, stajanja na svom mestu. Stojeći u svojoj orbiti, on utiče na zemlju. Svaka planeta utiče na drugu, ostajanjem na svom mestu.

Oh, kakvu bih propoved mogao da izvučem iz ovoga, lekciju! Kako bi stajanje svakog Božijeg stvorenja na svom mestu uticalo na drugog. Ali mi se oslobodimo u nekom divljem gnevu negde, i formiramo jednu organizaciju i odvojimo se, tobože nemajući veru, i onda dobijemo pobrkane ceo sistem hrišćanstva. Kada bi svaki čovek stajao na svom mestu, to bi bio paradoks Božiji, da vidi kako Bog može sastaviti Prezbyterijane, Luterane, Baptiste, Metodiste, Katolike. Ako bismo se vratili Reči Božijoj, to bi stvarno bio paradoks. I onda bi se cela crkva mogla složiti, ne nad vašim veroispovestima i tako dalje, već nad Reči, načinu na koji Je zapisana. Jer, "To nije lična interpretacija," kažu Pisma.

20 Kako to da taj mesec utiče na svet? Ne tako davno, moj prijatelj, moj komšija bušio je rupe za naftne izvore, dole u državi Kentaki. I kada taj mesec počne da se diže tamo, ta plima nailazi celim putem kroz zemlju. Ta slana voda, dole u rupi koju su bušili, će se podići kada mesec izađe. Nije važno, ako je ona dole hiljadama stopa ispod površine...ili ovde na vrhu zemlje. Ide dole hiljadama stopa, ipak, kada se taj mesec okrene, voda se diže da ga sretne. Jeste.

21 Ništa ne možete sakriti, kada je Bog to zapovedio. To se mora pokoriti Bogu, kada Bog izda Svoju zapovest. To je razlog da ja znam da će On imati "Crkvu bez bore i mane," jer je Bog tako zapovedio. Bog će to imati, zato što je Reč Božija tako rekla.

Kako plime i oseke, mesec i sve, utiču na dela na zemlji! Vi uzmete...

22 Mi vidimo zvezdu da pada, mi je zovemo zvezdom. To nije zvezda padalica. To je svetlost. Naravno, mi to znamo, ali mi to zovemo zvezdom. Ta se zvezda ne može kretati tako daleko. Ako se jedna zvezda pomeri iz svoje orbite, verovatno će uticati na sve u krug, u celom svemiru. Hoće. To će narušiti. Sve mora stajati u svojoj tački, u poretku da Božiji sistem održi u pokretu.

Tako mi moramo biti na našem mestu, mi moramo ostati kao sinovi i kćerke Božije. Da nismo nikada pali tamo nazad, stvari bi se okretale, ne bi bilo smrti niti nečeg drugog. Ali hvala nek je Bogu, dolazi paradoks,

ljudskog srca! Kako On još uvek može promeniti čoveka! I kako On može još uvek održati svaku Reč koju je On obećao u ovom danu! On je isti juče, danas i zauvek! Kako On još uvek može pokazati i dozvoliti im da fotografišu taj isti Vatretni Stub kojeg je sledio Izrael, isti Onaj koji je bio Gospod Isus, isti Onaj koji je bio tamo na putu sa Savlom, isti Onaj koji je došao i oslobodio Petra iz zatvora! Taj isti Anđeo Božiji je ovde večeras, i radi potpuno istu stvar koju Je radio kada Je bio ovde na zemlji, objavljen u ljudskom telu. Zašto? On je isti juče, danas i zauvek.

74 Verujete li u paradoks? [Kongregacija govori, "Amen."] Verujem da Bog želi da ljudi veruju u paradoks. Premašio sam moje vreme. Verujem da paradoks može biti upravo ovde. Amen. Verujem da je Bog voljan i željan da uzme Svoj narod i da Se pokaže. Ako samo može dobiti čoveka ili ženu, dečaka ili devojčicu, da položi svoje misli, i postanu Njegovi zarobljenici i veruju Mu.

On je Njegova Reč. "U početku beše Reč, i Reč beše sa Bogom, i Reč je bila Bog. I Reč beše načinjena telom i prebivaše među nama."

I sada On je u vama, nada Slave, isti juče, danas i zauvek. On je rekao u Svetom Jovanu 14:12, "Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će činiti takođe."

75 On je obećao u Svetom Luki, da, "kao što je bilo u vreme Sodome," kada je izabrana Crkva, Abrahamova grupa, primiće znak koji je primio Abraham, a Lotova grupa će primiti znak koji je primio Lot.

Veoma je čudno misliti da smo imali sve te velike reformatore, Lutera, Wesle-a, ali nikada tamo nismo imali čoveka čije se ime završavalo na h-a-m, glasnika za svet. G-r-a-h-a-m, to je šest slova. A-b-r-a-h-a-m je Abraham. Imali smo Moody-e, Sankey-e, Fihhey-a, i Knox-a, Calvin-a, ali nikada ham, "otac nacija." Sada imamo jednog. To je paradoks. Da li ste to znali? [Kongregacija govori, "Amen."-Ed.] I on upravo radi isto, poziva ih iz Sodome.

76 Ali zapamtite, Abraham je imao glasnika tamo gore u svojoj grupi, takođe. Amen. I kakav je znak On uradio, sa Svojim leđima okrenutim prema šatoru? Rekao je, "Posetiću te prema vremenu Mog obećanja, prema vremenu života." I On je rekao, "Gde je tvoja žena, Sara?"

Rekao je, "Ona je u šatoru iza Tebe." I kada je on to izgovorio, Sara se nasmejala u sebi.

On je rekao, "Zašto se Sara smejala, govoreći, 'To ne može biti'?" Vidite?

Isus je rekao, "Kao što je bilo u danima Lota, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg, dela koja Ja radim!" Reč Božija je postala takva. "Ako prebivate u Meni, Moje Reči prebivaju u vama, tražite bilo koju od njih, i to

70 Sveti Martin iz Tursa, ako ste ikada čitali o Svetom Martinu, bio je vojnik. I on je bio-bio je...sledio je stope svoga oca. On je uvek osećao poziv Božiji. Samo, mislim njegov narod nije bio baš religiozan. Jednog dana je dolazio...

Bila je to gadna zima, istorija tako kaže. I on je bio... Tamo je bio jedan stari prosjak ležao je kod kapije, i na smrt se smrzavao, i mnogo ljudi, koji su mogli da nahrane tog starca, ili da mu daju nešto odeće. On je plakao držeći podignutu ruku. Jedan baš bradati prljavi čovek leži na gradskoj kapiji. I on je govorio, "Neka mi neko pomogne. Smrzavam se. Večeras ću umreti. Neka mi neko da odeću."

71 Sveti Martin je već bio dao sve što je imao. Kao vojnik, on je imao samo svoj kaput na sebi. Stajao je na jednoj strani, i posmatrao da li će neko nešto uraditi. Ljudi su dolazili i odlazili, i niko nije hteo da mu pomogne.

Onda je on posegnuo, pogledao na tog starca. Imao je samilost za njega. Skinuo svoj kaput, uzeo svoj mač i presekao ga na pola. Obmotao komad oko svojih ramena, uzeo drugu polovinu i obmotao starog prosjaka u nju, da bi preživio noć, i otišao dalje.

Ljudi su mu se smejali, govoreći, "Kakav smešan vojnik, sa samo polovinom kaputa na sebi."

Te noći, dok je spavao u krevetu, probudio se. Neko je ušao u sobu. Pogledao je, stojeći u sobi, i tamo je bio stajao Isus sa tim starim komadom odeće obmotanim oko njega. On je po tome znao.

72 On je bio čovek, Sveti Martin, je bio jedan od ljudi koji su se borili tada, za Veru koja je jednom bila predana svetima. Verovao je u čuda Božija. Verovao je u govorenje jezicima. Verovao je u ceo Zavet koji su napisali apostoli. Verovao je i borio se za To, sve dok je živio, i Bog je izvodio čuda. Znao je kada je video tog starog prosjaka i komad odeće njegovog kaputa, da je Reč Božija bila ispunjena, "Sve što ste uradili najmanjim od ovih, Mojih malenih, uradili ste Meni"

Vi kažete, "Čovek to nije video."

Ja verujem da je video. Verujem da je to dobio. Verujem da je to tamo. Verujem da je to bio Isus u kojeg je gledao. To je bilo objavljeno, otkrivenje Božije zato što je izvršio.

73 Pričajte o paradoksu, jedan dolazi. "Kada mrtvi u Hristu ustanu, i mi koji smo živi ćemo se promeniti, u trenutku, u treptaju oka, da bi bili uhvaćeni zajedno da se sretnemo sa Njim u vazduhu." Da.

Oh, kako Bog čuva Svoju Reč u ovom intelektualnom dobu! Kako je On isti juče, danas i zauvek! Kako On još uvek može razlučiti misli

kada će je Bog Sam postaviti nazad na njeno mesto gde je trebalo da bude. Da, paradoks.

23 Ljudi koji ne veruju u-u paradoks, i ne veruju u čuda, kako možete potvrditi svoju inteligenciju, i gledati u lice stvari koje ne možete objasniti? To je totalno nemoguće za bilo kojeg čoveka da objasni kako se taj svet može okretati i ostati u savršenom vremenu, i (uvek) ceo solarni sistem i te stvari, i kako mesec utiče na zemlju. I koliko je mnogo drugih stvari o kojima možemo pričati!

Kako će biljni sok u jesen otići u koren drveta, bez ikakve inteligencije da to potisne tamo dole, vrati to nazad u proleće sa novim životom, zašto, to je paradoks. Niko to ne može da objasni. Mi ne znamo kako je to urađeno. Ali Bog to radi zato je to paradoks, stalno. To je tajna kako to Bog radi. Mi to gledamo tako mnogo sve dok to ne postane tako uobičajeno. Mi gledamo preko toga.

I u tome je stvar sa (nama) Pentakostalnim narodom. Videli smo da Bog izvodi tako mnogo paradoksa sve dok to nije postalo tako da samo čak povremeno i pomislimo na to. Kada bismo samo stali za minut i razmislili! Bog je svuda. Bog je-je izvođač. I Njegov stari časovnik kuca, sve dok se konačno ne zapečati u Večnosti, zato što je Bog obećao da će to uraditi. Sada mi znamo da je tamo paradoks.

24 Sada, ranije u Nojevim danima, pre nego što je došla kiša, i potop. Bila je to prilično teška stvar za Noju, u tom velikom intelektualnom dobu u kojem je živio, da pokuša da kaže ljudima, po Reči Božijoj, da će padati kiša. To bi sad bilo, bez sumnje, da se to nije podudaralo sa kvalifikacijom njihovog naučnog istraživanja. Tamo nije bilo kiše na nebu. Ali, vidite, Noje je rekao da će biti kiše zato što je Bog rekao da će padati kiša. I Noje, po veri, pre nego što je kiša uopšte i došla, je rekao da će je biti.

To je razlog da govorimo istu stvar. Koju, oni govore, "Zašto, Isus, rekli su da On dolazi još odavno. Stotinama godina ranije, tvrdili su da On dolazi. Tako su apostoli rekli; možda njihova generacija." To ne usporava to ni malo. Mi još uvek znamo da On dolazi. Kako će to biti? Ja ne znam. Ali Bog će Ga poslati. On je obećao, i ja znam da će On biti ovde.

25 Sada, Noje je mogao samo da kaže, "Bog je tako rekao." Ali, vidite, tada, posle svega, to se nije podudaralo sa njihovim naučnim potvrđivanjem u tom danu. Ali kada je došlo vreme da Reč bude ispunjena, svejedno je padala kiša. To je bio priličan paradoks u tom danu, pomisliti da kiša može da pada iz neba, u kojem nema kiše.

Ali ako je Bog držan za Njegovu Reč, On može izvesti, načiniti paradoks. On može izvesti čudo. I svaki čovek koji je rođen od tog istog Duha koji izvodi čuda, zašto, to je za njega lako da veruje u čuda, zato što je on deo Boga. Amen.

I sin i kćerka Božija; ne po denominaciji, ne po veroispovesti, ne po rukovanju; već po rođenju, da ste umrli vlastitim intelektima, i bili rođeni od Duha Božijeg. I vi ste paradoks, sami lično, kako to da ste promenjeni iz smrti u Život. Izvan vašeg unutrašnjeg postojanja je novo stvaranje u Hristu Isusu. To je paradoks.

26 Bog izgovara Svoju Reč, Njegova deca je veruju i Bogu. Nauka ne može da dokaže kako se to može dogoditi; oni ne znaju ništa o tome. Ali deca to veruju, bilo kako, i onda Bog izvodi paradoks, čini to tako. Učini to tako, zato što Njegova reč koju je izgovorio u postojanje, može doneti, može učiniti svaku reč, koju je On ikada obećao, da se dogodi.

Zato Abraham nije posrtao kod obećanja Božijeg, kroz neveru, već je bio potpuno ubeđen da je On sposoban da izvede i održi ono što je On rekao da će On uraditi. On nije posrnuo na obećanju Božijem, budući da je bio star sto godina, a Sara devedeset, da bi imali ovu bebu. Zato što je on znao da Bog može izvesti i (učiniti) da se dogodi paradoks na nečemu, da se desi čudo, i On je to uradio.

27 Jevrejska deca. Kako biste naterali nauku da veruju danas da je moguće čoveku da ide u peć? Oh, plašio bih se da kažem koliko je Farenhajtovih stepeni bila vrela; ali moći otići u peć tamo nazad, u Knjizi Danielovoj, i ostati u peći sve dok su oni mislili da on, da su izgoreli do pepela. Kada, čak ljudi, veliki ratnici, veliki grubi ljudi koji su se pokrenuli da ih ubace u peć, ti ljudi koji su otišli tamo su iščezli, od jačine vreline peći nasuprot njih. I oni su upali u peć, i bili dole svo to vreme, i izašli su napolje čak bez mirisa vatre na njima.

Bog, izvedeći čudo! To je bio istinski paradoks, održavanja moći Božije, nasuprot neprijatelju, kada je čovek spreman da prizna da je Bog istinit. I Bog čuva Svoju Reč i Poštuje one koji Mu veruju. Sigurno ja verujem u paradoks.

28 Jošua (Isus Navin), veliki ratnik o kojem sam upravo čitao, pre nekoliko trenutaka, u Knjizi Isusa Navina, 10-ta glava. Zapazite, Jošua je bio prijatelj sa Bogom. On je bio vojnik, general, i on je došao pod uticaj proroka, Mojsija. I Mojsije je bio uzet, i Jošui je zapovedeno da odvede decu Izraela u obećanu zemlju, i da podeli zemlju. Dečija neposlušnost; i Mojsije je morao čekati da ostari, i tako je došao Jošua da zauzme Mojsijevo mesto, da bi bio Božiji general.

I Gospod mu je govorio, i rekao je, "Kao što sam bio sa Mojsijem tako ću biti i sa tobom." To je dovoljno dobro za Jošuu. Rekao je, "Budi snažan i veoma hrabar, jer je Gospod Bog tvoj sa tobom gde god da ideš. I svako mesto na koje stupiš stopama svojim dao sam ti." Tada su tragovi stopa značili posedovanje. Pripadala im je cela zemlja. To je bilo obećanje.

nešto, oni su morali da stoje u redu."

I mnogi od vas se sećate toga. Naravno, da se sećate. Stajanje u redu, da bi dobili malo odobrenje od opštine, da biste mogli dobiti te lekove, ili uzeti nešto za jelo.

I on je rekao, "Sedeo sam ovde, jednog dana, čitajući moju Bibliju, i," rekao je, "neko je došao na vrata. I moj sin je ustao, mlad, otišao je ispred." I rekao je, "Čuo sam ga da govori, 'Ne, mi to ne možemo da uradimo.'"

I rekao je, "Slušao sam pažljivo. Odložio sam moju Reč i pažljivo slušao. A čovek je rekao, 'Gospodine,' rekao je, 'moja žena samo što se nije onesvetila.'" I kada je pogledao, rekao je da je video ženu koja samo što se nije porodila; mladi par. I mladi čovek mu je rekao, "On je rekao, 'Ja-ja-ja stajao sam tamo u tom redu,' rekao je, 'oh, dugačkom čitav gradski blok.' I rekao je, 'Samo moja žena više ne može da stoji.' Rekao je, 'Pitam se... Imam recept od lekara, ona mora odmah dobiti lek.' Rekao je, 'Hoćete li ga napuniti, i ja ću je odvesti kući i onda ću stati u red? Ja ću-ja ću biti u redu za nju, ako biste vi...'"

"I sin, dečko je rekao, 'Gospodine, to je protiv pravila ovde. Mi to ne možemo uraditi.'"

"On je rekao, 'Pa, nisam znao.' Rekao je, 'Mnogo ti hvala, sine,' okrenuo se da ode."

I rekao je, kako je zakoračio, neko mu je rekao, dole-dole u njegovom srcu, rekao je, "Josip i Marija su odbijeni, jednom, takođe."

69 I rekao je, "Podigao sam se i rekao, 'Sačekaj, sinko! Samo minut!'" I rekao je, "Momak se zaustavio. I ja sam otišao i uzeo recept, i vratio se pozadi ispunio ga; dok je on čekao, držeći svoju ženu za ruku. A ona je bila tako slaba, da se samo oslanjala na njegovo rame."

I rekao je, "Izašao sam, i ja..." On je rekao, "Žao mi je što sam ovo morao da uradim, gospodine."

On je rekao, "Sve je u redu."

"On je sagnuo svoju glavu, i samo predao." I kada ga je položio u njegovu ruku, rekao je, "Brate Branham video sam Isusa." Rekao je, "Položio sam ga u Njegovu ruku." Rekao je, "Brate Branham, tamo je bio On, upravo ovakav kakvog Ga slika prikazuje." I rekao je, "Nisam mogao da govorim. A čovek se okrenuo i izašao iz zgrade."

Rekao je, "Da li veruješ to, brate Branham?"

Rekao sam, "Verujem to sa svime što se nalazi unutar mene. Naravno."

sagraditi Moju Crkvu, i ni vrata Pakla neće Je nadvladati." Tu ste, paradoks. Kada je On stajao tamo, i nije Ga poznavao u ljudskom telu; ali ga je poznavao po Njegovim delima i otkrivenju, video Ga je da ispunjava tačno ono što je u Pismu.

66 To je ista vrsta paradoksa koja dovodi čoveka iz neke stare formalne veroispovesti, u živoga Boga. To je paradoks, videti nekog čoveka da čita istu Bibliju, i da Je poriče, dok će Je drugi verovati i prihvatiti dokaz toga. Da to je paradoks, kada on može videti da To radi na drugom momku, naravno on mora znati da je to isti Bog. Njegova veroispovest je pogrešna, to je suprotnost. Ako Bog svedoči Svoju Reč, onda je vaša veroispovest pogrešna. Amen. Ne želim da budem grub, ali to je Istina, paradoks.

Rekao sam, "trideset minuta," i to je tačno toliko. Imam još šest stranica zabeleški ovde. Paradoks, da li vi verujete u to? [Kongregacija, "Amen."] Amen, ja verujem u to. I zaustaviću se.

67 Dozvolite da vam kažem nešto. Slušajte. Tu pre nekog vremena, dole na Jugu, odakle sam, jeo sam malo sladoleda, jednog dana. Jedan stari apotekar moj prijatelj, jedan stvarno nanovo-rođeni svetac, on je bio pravi čovek. Nisam ga video neko vreme, i prolazio sam kroz grad, i zaustavio se da ga vidim. I video sam tamo gore njegovo ime, i pomislio, "Pa, dobro, on ima ovaj posao ovde, i ovde je već godinama."

Popeo sam se, ušao unutra, i tamo je on bio, sedeći tamo, gledajući preko svojih malih naočara koji su visile niz njegov obraz. I on je rekao, "Pa, ako to nije brat Branham!" Podigao se i prišao i zagrlio me, i potapšao. Rekao svom sinu, rekao je, "Idi donesi nam sladoled." Stajali smo tamo. "Hoćeš li šoljicu kafe?"

Rekao sam, "Ne, gospodine. Pričao bih s tobom do smrti, ako bi mi dali šoljicu kafe." Rekao sam, "Čini me nervoznim." Rekao sam, "Uzeću samo sladoled."

68 Tako, dobili smo nešto sladoleda. I devojke su bile pozadi, i tako dalje, u radnji, i mi smo seli i imali malo druženje uz sladoled.

On je rekao, "Brate Branham, želim nešto da ti kažem." Rekao je, "Nemam volju da to ispričam drugim ljudima." Pričali smo o Bogu i Njegovoj dobroti. I stari momak plačući, suze su se slivale niz njegove obraze, i on je rekao, "Želim da ti ispričam nešto." Rekao je, "Može ti izledati čudno," rekao je "ali ja verujem da će osoba kao što si ti to razumeti."

Rekao sam, "Dobro, samo napred, brate. Šta je to?"

Rekao je, "Davno u vreme depresije," "moj osedeli sin tada je bio mladić." I rekao je, "Bili smo ovde tada u poslu," i rekao je, "ali ljudi su bili siromašni i nisu imali ništa da jedu. I da bi se održao red, da bi dobili lek ili

29 Davno pre nego što se to uopšte i desilo, kada je on došao tamo dole sa Kalebom i sa drugim uhodama, videli su veliku suprotnost, Amalite, i Perizite i Heteje, i tako dalje, svi zaštićeni, i tamo u Jerihonu mogla se održati trka kočijama na vrhu tog mesta, veliki snažni ljudi. Da bi, neki neverni među njima, rekli, "Pa, mi ličimo na skakavce pored njih."

Ali Kaleb je rekao, i Jošua, "Mi smo više nego sposobni da je zauzmemo."

Zašto? Bog je rekao, "Dao sam vam ovu zemlju." Bez obzira kakav je otpor, kako veliko i teško izgleda, ipak Bog je rekao da je njihova. Oh! Bog je sposoban da održi ono što je obećao.

To je bio paradoks, videti šaku ljudi, skoro nenaoružanih, samo sa onim što su pokupili u pustinji, i oni su jurili druge ljude, verovatno sa tako starim kosama i testerama, i čime god što su mogli dohvatiti. Otići tamo i pobediti te ljude, koji su bili džinovi. To je bio paradoks. Bog je znao da oni imaju hrabrosti da to urade. I dao im je Obećanje, i oni su ušli i izveli tačno ono što im je Bog obećao da će uraditi.

30 Jednoga dana, usred bitke, kada su kraljevi sklopili veliki savez među sobom i krenuli protiv Jošue i dece Izraela. I on je neprijatelja naterao u bekstvo, bilo ih je u šumama i brdima, razbacani tamo po divljini, i Jošua je pogledao i video da sunce zalazi. Znao je da ako ta vojska dobije priliku da se zameni i vrati na njega ponovo, šta, znao je da će mu biti duplo teže i da će izgubiti mnogo ljudi, ako oni ikada dobiju mesta da se ujedine.

31 To je gde sveštenici, tu je gde mi izneveravamo. To je gde crkva izneverava. Kada ovo probuđenje koje smo upravo imali, ova velika kampanja koja je počela širom zemlje, kada smo naterali neprijatelja u beg, trebalo bi da ga održimo u begu. Ali, stvar je takva, mi moramo samo da odemo od besa i tako dalje, i velike opijenosti građenja i "više rada za naše grupe," i tako dalje. I tu vi dolazite, i odvajajući nas od Reči, i uzimajući ovo, ono, i onda podižete još više njihovih organizacija, i počinjete nešto drugo. Tako to uvek ide. Tako je bilo i u danim Lutheru, Wesley-u, i Moody-u, Sankey-u, Finney-u, Knox-u, Calvin-u, celim putem. Isto je tako bilo. Oni skrenu oči sa probuđenja, na ono šta mogu da urade za sebe.

32 Zna li šta se dogodilo? Jošua nije bio takav tip čoveka. Njemu je bilo potrebno vreme. Sunce je zalazilo, i znao je da ako se ikada neprijatelj grupiše... Probuđenje je bilo skoro pri kraju, kao što mi danas stojimo. Znao je da će ako bude čekao da se neprijatelj utvrdi protiv njega teško pobediti u toj bici. Znao je šta je uradio? Znao je da je Bog obećao tu zemlju. Trebalo mu je još vremena. Tako sunce samo što nije zašlo, onda je on rekao, "Sunce, stani mirno." Amen. Paradoks, stvarno. I sunce je stajalo tamo za ceo dan, i nije se pomerilo; i mesec iznad Ajalona, se

takođe nije pomerio.

Zato, što je ovde Biblija rekla da, "I ne bi takvog dana ni pre ni posle, da Gospod posluša glas čovečiji."

Vi kažete, "Oh, da sam znao da smo živeli u tom danu!"

Isus je rekao, u Svetom Marku 11:24, "Ako kažete ovoj planini 'pomeri se,' i ne posumnjate u svom srcu, već verujete da će se dogoditi ono što ste rekli, možete imati to šta ste rekli." Još uvek milost, i paradoks, na kraju našeg doba. Sigurno.

Taj mesec i sunce stajali su mirno dok se Jošua probijao, sa Izraelom, i osvećivao nad njihovim neprijateljem. Zašto? To je bila njegova dužnost.

33 Sada kada bih ja izašao ovde i rekao, "Planino, pomeri se! Želim da vam pokažem da ja to mogu da uradim." To neće uraditi to.

Ali ako je to po službenoj dužnosti, kada vam je Bog zapovedio da nešto uradite! Kao što je On rekao Mojsiju, "Zašto vičeš k Meni? Govori deci."

Danas ljudi sve vreme vaze, "Gospode, šta je sledeće, šta je sledeće?" Samo izgovorite i idite dalje! To je tačno. Bog nas je opunomoćio da nešto uradimo, hajde da to uradimo. Nemojte stajati okolo i misliti o tome govoreći, "Kako se to može dogoditi? Pa, ovo je to." Nema razlike; ako je Bog rekao da uradite, uradite to svakako. On je još uvek Bog čuda.

34 Jošua, to je svakako bio paradoks kada je sunce mirno stajalo. Razgovarao sam jednom sa naučnikom u školi, i on je bio učitelj Biblije. I on je rekao...spomenuo sam mu ovo. Rekao sam, "Mislio sam da si rekao da se zemlja okrenula, vidiš, i da je sunce stajalo mirno?" Rekao sam, "Šta je sa Biblijom za koju si nam upravo rekao da je istinita? Bog... Jošua je rekao, 'Sunce, stani mirno.'" Pa, on nije mogao da mi odgovori na to.

Ali sunce jeste stajalo mirno. Ono nije načinilo nikakav pokret, vidite. To se zemlja stvarno zaustavila. I ti sada kažeš...

On je rekao, "Zemlja se zaustavila."

Rekao sam, "Ti si rekao, 'Da se zemlja zaustavila, izgubila bi gravitaciju i svi bi popadali sa nje.' Šta ćemo sada da radimo?"

To je paradoks. Amen Bog je zaustavio okretanje cele zemlje, amen, zato što je čovek rekao, "Stoj mirno dok ne izvojujem ovu bitku." To je paradoks. Amen.

35 Bio je to paradoks kada je sva Izraelska vojska bila saterana u čošak, bili su uplašeni od nekog preistorijskog velikog slavnog džina koji je stajao tamo, po imenu Golijat. I ta Izraelska vojska, dobro-obučeni Saul, glavom i ramenima iznad ostatka svoje vojske, tresući se od straha. Niko nije bio

gomilu "odvratnog smeća," kako su zvani, i način njihovog obožavanja, nazvan "jeres," da načini put spasenja. Da. Sada, to je istina, ne možete je poreći. Ja obožavam mog Boga, Boga naših očeva; način koji je nazvan "jeres." Da.

63 Bio je to paradoks, kada je taj veliki Vatrene Stub koji je sišao sa Nebesa, Anđeo Gospodnji, Vatrene Stub je vodio decu Izraela kroz pustinju. To je bio paradoks, koji je govorio Mojsiju tamo iz gorućeg grma. I to je bio paradoks. I osamsto godina kasnije...i po Pismu, u Svetom Jovanu 8:58, ako želite da znate gde je to. Vi želite da znate odakle je to počelo, prvo je bio Izlazak 13:31. I to je bio paradoks, kada je posle tolikog puta i svog tog vremena, da je Isus ovde rekao, da, "Pre nego što je bio Abraham, JA JESAM." JA JESAM je bio u gorućem grmu. JA JESAM je bio Onaj koji je govorio Mojsiju.

64 Bila je to čudna stvar nakon Njegove smrti, pogreba i uskrsnuća. I Savle, taj mali Jevrej kukastog nosa, kudio je, i gadne naravi, čak je usmrtio neke iz Crkve; na svom putu za Damask da uhapsi te ljude. I tamo je imao proroka po imenu Ananija, i bio je tamo i prorokovao mu, prorok Gospodnji, govoreći im Reč Gospodnju, jer mu je On došao. I dok je pastor Ananija bio tamo prorokujući, Savle je išao po njega. I Tačno u sred dana, taj isti Vatrene Stub koji je sišao i vodio Izrael, bacio je Savla na zemlju. I bilo je ljudi koji su stajali okolo, nisu mogli da Ga vide. Ali Pavlu je bilo tako blještavo sve dok ga nije oslepelo. Amen. Bio je slep. Njemu je to bilo tako stvarno, a ostatak ljudi To nije mogao da vidi. To je paradoks. Moj! Oh!

65 Ono što bi osećaji jedne osobe objavili, to bi se objavilo drugoj. To je razlog što ljudi mogu postaviti na skupu, i gledati na delo Gospodnje, i ustati i izaći, i ismevati To; a drugi se drže za To, svim svojim srcem. To je paradoks, videti kako Bog može napraviti ljude, od istog tela. To je paradoks, videti kako to Bog radi, čak i u ovom danu. Bio je to paradoks za Pavla.

Vi znate da Pavle nikada nije video Isusa u fizičkom obliku. On je morao da prihvati otkrivenje baš kao i Petar. Petar nije nikada poznao Isusa po fizičkom obliku.

On je rekao, "Šta kažu ljudi da sam Ja Sin čovečiji?"

"Neki od njih kažu, pa, Ti si 'Mojsije,' a neki kažu Ti si 'Ilija,' i 'Jeremija.'"

On je rekao, "Nisam to pitao. Šta vi kažete?"

Petar je rekao, "Ti si Hrist, Sin živoga Boga."

On je rekao, "Blago tebi, Simone sine Jonin. Telo i krv ti to nisu mogli otkriti, već Moj Otac koji je na Nebesima ti je otkrio to. I na toj steni Ja ću

Pogledajte na tu jednu ženu stoji pored izvora. Rekla je, "Znamo da kada dođe Mesija, On će nam reći te stvari." On joj je rekao kakve su bile njene nevolje. Ona je rekla, "Gospodine, primećujem da Si prorok. Mi znamo da kada dođe Mesija, On će nam reći te stvari." Gledajte.

Bog razgovara sa prostitutkom. Slava Bogu! Bog razgovara sa prostitutkom, amen, i traži uslugu, "Daj mi da pijem." Mislite o tome. Pričajte o paradoksu!

I kakav paradoks je to da to seme Večnog Života, predodređeno od pre postanka sveta, može rasti u takvoj stvari kao što je ta; po želji tela, kako se ta mala siromašna starica, okrenula na ulici, dole u svom srcu ona je bila predodređena za Večni Život.

Kada je Jagnje bilo zaklano pre postanka sveta, prema Bibliji, naša imena su stavljena na tu Knjigu. Isus je rekao, "Ni jedan čovek ne može doći k Meni ukoliko ga Moj Otac ne dovuče, i svi koje Mi je Otac dao će doći." Samo širite Svetlo!

61 Gledajte kada je to Svetlo pogodilo sveštenike i sav njihov intelekt. Šta se dogodilo? Oni su rekli, "On je Belzebub, pogađač sreće, đavo."

On je rekao, "Vi ste došli od vašeg oca, đavola." Eto odakle je to došlo.

Ali kada je ova nemoralna žena pričala sa Bogom, i kako je moglo to predodređeno seme biti usidreno u tako zloj osobi kao što je ta? To je paradoks. Ali gledajte kada je Svetlo pogodilo. Rekla je, "Gospodine, primećujem da Si prorok." Sada, prorok, je gde dolazi Reč Gospodnja, proroku, vidite. I to je bio njen greh, i On prorok imao je Reč. Tako da je ona rekla, "Gospodine, primećujem da Si prorok. Mi znamo da kada dođe Mesija, On će nam reći te stvari."

On je rekao, "Ja sam On, koji govori sa tobom."

Brate, ona je ostavila tu kofu, i otišla. Njeno svedočanstvo spasilo je njen grad, Sihar. Sada to je bio paradoks, kada Bog, kada Isus to uradi. Da, gospodine.

62 Bio je to paradoks, kada je Bog stavio Svoj Duh u pentakostalce, siromašne ribare i neobrazovane ljude, umesto u Kajafu velikog sveštenika. I oh, kako je On stavio Svoje Evanđelje! To je bio paradoks, kada je Bog izabrao put koji je nazvan "jeresom, ludim," ljudi su posrtali, i skakali i plakali, i ponašali se kao da su poludeli. Oni su ih nazvali "ludim." To je paradoks kada bi Bog zaobišao poznate velike sinagoge, veliki Sinhedrionski sud i visoko-obrazovane sveštenike, i izabrao gomilu neznanica, neukih ribara koji nisu znali ništa više od toga nego da Mu samo veruju i da uzmu Njegovu Reč, i vide rezultate. I to je zadovoljilo Boga da je zaobišao ono što su oni zvali najvećom svetinjom na svetu, da izabere

sposoban da se sretne sa izazovom ovoga čoveka tog dana.

Ali tamo je došao mali dečko, rumenog izleda pogurenih ramena, težine oko devedeset funti (45 kg), sa komadom ovčije kože obmotane oko njega. On je rekao, "Sramota na ovu vojsku živoga Boga; stoji ovde i dozvoljava tom neobrezanom Filistejcu da prkosi vojsci živoga Boga."

Kada je reč došla Saulu, Saul je rekao, "Ti si ništa drugo nego mlad, a on je vojnik od mladosti svoje. Ti si dete, a pogledaj šta je on. Pa, ti se ne možeš boriti s njim."

36 Ali šta je on uzeo? On nikada nije uzeo koplje, nikada nije uzeo mač, već je uzeo pračku. I mogao je da pogodi tog džina samo na jedno mesto, to je bilo tačno u čelo, gde je njegov oklop padao preko njegovog lica da sakrije njegove oči. I taj kamen, i velika udaljenost od tog koplja od četrnaest stopa koje je imao u ruci; bilo je skroz istureno koliko je bilo dugo, mogao je podići malog Davida i uraditi mu bilo šta, obesiti ga na drvo, kao što je nameravao da uradi, i da dozvoli pticama da pojedu njegov leš.

Ali šta se dogodilo? Tu je bio paradoks, kada je Bog uzeo malog rumenog čoveka na kojem nije bilo ništa za videti, uopšte, nije bio čak ni obučeni vojnik, samo dečko koji je imao veru u Njega, i postideo celu državu. Bog je to uradio paradoksom.

Amen! On je večeras još uvek Bog paradoksa, isto kao što je bio i tada.

Pobunio je celu vojsku. Oni su to videli, i počeli da beže i odlaze, zato što su videli da je u tom malom momku bila vera u Boga Koji može da promeni svu prirodu, da uradi sve što On želi da uradi, kada čovek veruje Njegovu Reč. Ja verujem da je to bio paradoks.

37 Mojsije, veliki vojskovođa koji je pokušao da slobodi Izrael, i nije to uradio. On je želeo da uništi Egipćane. On je uništio jednog čoveka, i upao u nevolju zbog toga, radeći po svojoj volji. Ali onda je uzeo štap, jedan stari suvi štap iz pustinje, i pobio celu armiju. Amen. Ako to nije paradoks, ja onda neznam. Kada je udario tim štapom preko mora, i pozvao more da se zatvori; on je udavio Egipat, celu naciju, odjednom, sa štapom u svojoj ruci. Amen.

To je bio paradoks, kako je on vodio Izrael kroz divljinu četrdeset godina. I kada su izašli, nije bilo iznemogle osobe među njima. To je paradoks. Da, gospodine. Kako je to bio veliki čovek, šta je Bog uradio za njega, zato što je verovao Bogu! To je bio paradoks. Da, gospodine.

38 Bio je to paradoks, kada je Bog izabrao malenog čoveka, po imenu Mihej, ispred stotinu dobro obučanih Izraelskih proroka, zato što je ovaj čovek bio voljan da ostane sa Rečju Božijom kada je sva opozicija bila

protiv njega.

Kada je njih četiristo reklo, "Ah, napred!" On je rekao Ahabu i Josafatu, "Idite, Gospod je sa vama. Upravo smo dobili otkrivenje. Gospod je sa vama. Idite potisnućete ih sa naše zemlje, zato što je naša. Bog nam ju je dao. Jošua je podelio, i to nam pripada. I tamo su Filistejci, jedu žito sa naših polja. Zašto, to je više nego razlog, naše otkrivenje je tačno."

39 Onda kako je Gospod izabrao malog čoveka kao što je Mihej, koji čak nije mogao da uđe u udruženje, ali je došao tamo sa Rečju Božijom. I on je rekao, "Idite, ali video sam Izrael raštrkan kao ovce bez pastira." To je bio paradoks, kako bi Bog podržao pomalo neprimećenog momka da stoji tamo u sred te velike grupe od četiristo proroka, Izraelskih proroka, Jevrejskih proroka koji stoje tamo i lažno prorokuju. Kako je Mihej znao da je u pravu? Zato što je bio tačno sa Rečju. Ilija je rekao da će se dogoditi ista stvar; i kako je on mogao da blagoslovi ono što je Bog prokleo? To je bio paradoks, ali Bog je učinio da se to dogodi. Naravno da jeste.

40 Bio je to paradoks; kada je dečko pomalo, slabašnog izgleda, sa sedam pramenova kose koji su padali niz njegova leđa, i možda sa uvijenom trakom u njoj, jer koliko znam, pomalo nalik na slabića. Njegovo ime bilo je Samson. I kada je lav, možda oko petsto funti (230 kg), zarikao i krenuo na njega, on ga je rastrgao svojim rukama. Amen. Ali gledajte šta se dogodilo? Duh Gospodnji je sišao na njega, prvo.

To je ono šta uzrokuje paradoks. To je to. Paradoks kao taj bi zapalio ovu arenu, večeras, sa slavom Gospodnjom. Ako bi ljubavi Gospodnjoj bilo dozvoljeno da dođe na ljude, onda bi se oni molili. Paradoks, stvarno. Jeste.

Kada je Samsom ubio tog lava, svojim golim rukama, rastrgao ga; pomalo, dečak slabašne sorte sa sedam malih pramenova kose koji vise niz njegova leđa.

41 Bio je to paradoks kada je uzeo viličnu kost te mazge, i pobio hiljadu Filistejskih glava. Kada su, ti veliki šlemovi i veliki oklopi, od bronzne teški verovatno sto funti (45 kg), ili približno tome, veliki štitovi i tako dalje, koplja, dobro obučeni ljudi, i šlem oko inč ipo debljine, od bronzne, došli dole i okrenuli se, i samo njihova lica... A Samsom je stajao tamo sa ovom mazginom viličnom kosti, koja je možda ležala u pustinji nekih četrdeset, pedeset godina, suva, samo jedan udarac o takav komad čelika bi je rasprsnuo na milion komada. Ali on je stajao tamo, to je jedina stvar, on je bio opunomoćen da se bori i da oslobodi tu zemlju. On je bio podignut i rođen da ubije taj narod. Haleluja!

Kada bi crkva samo mogla da shvati zašto smo ovde! Kada bi Pentakostalna crkva samo mogla da shvati zbog čega ste ovde! Kakvo je

mogao doći dole i biti čovek, u poretku da spasi lju-... Njegovu Ličnu kreaciju. Kako je Bog postao jedna od Njegove Lične kreacije, da spasi, jer je On kreirao Svoje Lično telo. Jehova Otac prebivao je, u punini, u Isusu Hristu Svome Sinu. Isus je bio telo Božije. Bog je bio predstavljen u šatoru, telu Isusa Hrista, i kako je taj Jedan koji je ispunio sav prostor i celu Večnost postao jedan Čovek. Amen. Vidite šta mislim? Tu, taj Bog nije mogao to da uradi, da umre, i oh, to je bio paradoks, u sebi, kako je On mogao napraviti Sebe samoga na taj način da iskusi patnju smrti za celokupnu ljudsku rasu.

58 Ali, oh, kakav paradoks, kada je Čovek bio razapet, ubijen, proboden dugačkim Rimskim kopljem od nekih šest ili sedam inča (15-20cm), kroz Njegovo srce, i potekli su Krv i voda napolje. I skinuli su Ga sa krsta, mrtvog, umotali su Ga u platno, i položili Ga u grob. On je bio tako mrtav sve dok Rimski centurion nije rekao da je On bio mrtav, svi tamo su rekli da je On bio mrtav, mesec je rekao da je On bio mrtav, zvezde su rekle da je On bio mrtav, sunce je reklo da je On bio mrtav, zemlja je imala nervni slom, to je reklo da je On bio mrtav. I trećeg dana, mogao je ustati iz smrti u život ponovo, besmrtn. To je paradoks. Amen. On je rekao, "Ja imam moć da položim dole Svoj život; i Ja imam moć da ga podignem ponovo." Originalni Božiji paradoks, bilo je Njegovo uskrsnuće.

59 Bio je to paradoks, Božiji, kada je Isus izabrao ribare, ne... umesto obučenih sveštenika, da nose Njegovu poruku. Izgledalo je kao, kada je On došao, da će On doći velikim Farisejima i Sadukejima, i reći, "Braćo, vi ste ljudi koji su kroz doba očuvali čistom ovu denominaciju. Došao sam da vas odvedem sada. Vaši oci će biti ponosni na vas, kada mogu da pogledaju dole preko kraljevstva Nebeskog," ili gde god da su se nalazili. Sumnjam u to. (Isus je rekao, "Vi ste od vašeg oca, đavola.") "Tako onda pogledajte dole, recite, 'Pa, biće nam drago.' Oni bi bili sretni da znaju ovo. Došao sam sada da odnesem to tamo do čega ste vi to doveli."

To je bio paradoks, kada je On osudio svakoga od njih i rekao im da su oni bili od đavola, i otišao dole na Galilejsko more i kupio neuke ribare koji čak nisu znali da napišu ni svoje ime, i da im da ključeve od Kraljevstva Nebeskog, umesto da ih da Kajafi, vrhovnom svešteniku. Kako može čovek, religiji, koja je pokušala...ono što su oni pokušali, u svojim tradicijama i stvarima, da održe Božije stvari. I ovde On dolazi i bira drugu grupu, dole tamo na reci. Kada je čovek obučen i obrazovan, i prošao kroz seminare i škole i sve drugo, onda On to upravo zaobilazi i ignoriše to, i uzima neukog ribara i daje mu ključeve Kraljevstva. Amen.

60 Kako se pravi paradoks, to je kad neko veruje Bogu i drži Ga za Njegovu Reč. Božija Reč je izgovorila svet u postojanje. To je ista stvar u koju treba da verujete večeras, Božija obećana Reč.

bio paradoks.

Zašto? Zato što je On Reč. Biblija je rekla, "Reč Božija je oštija od svakog dvoseklog mača, i razdvaja pomisli od namera srca." To je dokazalo da je On bio Reč, amen, isti juče, danas i zauvek.

53 Bio je to paradoks, kada je Filip otišao iza brda i našao Natanaela, i doveo ga nazad u Isusovo Prisustvo, a Isus mu je rekao gde se nalazio prethodnog dana. To je bio paradoks, amen, pokazati da je On Reč. "Pogledajte Izraelca u kojem nema lukavstva."

Rekao je, "Otkud me znaš, učitelju?"

On je rekao, "Pre nego što te je Filip pozvao, kada si bio pod drvetom, video sam te." Paradoks. Amen.

54 Bio je to paradoks, kada se mali poslovni čovek, iz grada Jerihona, kritičar Gospoda Isusa, popeo na smokvu, da se sakrije, i da Ga vidi kada bude prolazio pored njega. I kada je Isus iz Nazareta ušao, hodajući niz ulicu, i stao tačno ispod drveta na kojem se nalazio, i podigao pogled gore i pozvao ga po imenu, "Zakeju, siđi dole. Idem kući sa tobom na ručak." Paradoks! On nije nikada video tog čoveka, za sve dane Svoga života. Nikada nije položio oči na njega.

55 Bio je to paradoks kada je nekoliko stotina ljudi, da, možda hiljadupetsto, dvehiljade ljudi izašlo iz Jerihona, rugajući Mu se, i smejući Mu se, kada je napustio grad to popodne, ili tog jutra, radije; dok je odlazio iz grada, kada su ljudi bacali trulo povrće na Njega. I mogu da čujem sveštenika kako govori, "Hej, kažu mi da možeš da podižeš mrtve. Hej, Ti proroče, Ti koji Sebe nazivaš prorokom! Oni, mi imamo celo groblje puno njih ovde, samo ljudi, dobri ljudi, sveštenika kao što sam ja; dođi ovamo, podigni ih. Daj da vidimo kako Ti podižeš mrtve." Nije čak čuo ni reči što su govorili, jedni su vikali jednu stvar, a jedni drugu.

56 Ali tamo daleko pored zida, nekih dve stotine i petsto jardi (230m), jedan jadni stari prosjak drhteći od zime, sa svojim rukavima, rekao je, "O Isuse, Ti sine Davidov, smiluj mi se," i zaustavio Ga je na Njegovom putu. Haleluja! Poziv od Jošue, ne tako daleko, ni deset milja (15 km) odatle gde je On upravo stajao, zaustavio je sunce, jednog dana. Ali siroti prosjak zaustavio je Sina Božijeg, stao je na Svom putu po njegovoj veri, ista vrsta vere koju je imao Jošua. Amen. Zato što je znao da ako je On sin Davidov, On je objavljeni Mesija, i On mu može vratiti njegov vid. Paradoks! Oh, moj! Naravno, da je to bio paradoks. Da, gospodine.

57 Bog, bio je to paradoks, kako je Bog mogao postati čovek, da bi umro. Bog, Život, Večni Život, mogao je postati Bog (prirodni život) da bi umro, da bi spasio čoveka, da bi ga vratio u Večni Život. To je bio paradoks, kako to da je veliki Bog koji je ispunio sav prostor i celu Večnost

vaše predstavljanje? Zbog čega ste izašli iz ovih stvari da biste postali to što jeste?

42 On je znao zbog čega je bio rođen. On je znao na čemu je stajao. Stvar koju je imao u ruci nije napravila nikakvu razliku. On je stajao tamo, i dok su ti Filistejci dolazili. I taj snažni udarac, tog malog čovečuljka koji je stajao na steni, da bi dohvatio vrh njihovih glava. Kada su oni jurnuli tamo gore, on bi oborio jedne na jednu, a druge na drugu stranu. I tamo je ležalo hiljadu njih, ležali su mrtvi tamo. To je bio paradoks, kako je ta mazgina vilica ostala cela. To je bio paradoks, kako je taj mali komad te krte kosti probio šlemove inč debele od bronzе i pobio te Filisteje, hiljadu njih. A on je i dalje stajao tamo sa njom u svojoj ruci, jednako dobrom kao i kada ju je podigao. To je bio paradoks. Amen i amen!

On je još uvek isti juče, danas i zauvek. On je još uvek isti Bog, svakom čoveku koji je pozvan da uzme Reč Božiju. Bog će stajati uz njega ako on nije kukavica. Samson je mogao da pobegne, ali on to nije uradio. Tačno.

43 Bio je to paradoks, kada je Bog pozvao Jovana Krstitelja, svešteničkog sina, iz poznate škole za sveštenike, velikog seminara. Zašto nije to sledio? Pa, bio je običaj da ljudi slede tradiciju svojih očeva. Šta, to je bio paradoks, kada je Bog odveo Jovana u divljinu, da bi mu rekao kakav će biti Mesija, da mu kaže kakav će biti znak Mesije, kako će on to znati. Umesto da ide u školu i nauči kakav će biti Mesija; Bog ga je odveo u divljinu, da mu kaže kakav će biti Mesija. To je priličan paradoks, za ljude tog dana. Da.

44 Kada se desilo devičansko rođenje, to je bio paradoks; kako je Bog, u poretку da Sebe učini znanim čoveku, postao čovek. Kako Bog, veliki Duh... Bog, za mene, je bio ranije; nije postojala ni svetlost, nije bilo ni meteora, nije bilo ni atoma, nije bilo ni molekula, tamo nije bilo ničega, i sve je bio Bog. Da, to je koliko je On veliki. On je iz Večnosti, kroz Večnost. On je uvek bio Bog. On će uvek biti Bog. I kako je najveći od celog Života postao mala klica u utrobi žene, u poretку da uzme Svoj Lični zakon, da plati kaznu Njegovog zakona, smrt; kako je Bog bio prikazan u telu, kako je veliki Bog Nebesa promenio Svoju vrstu, od Boga postao čovek, kroz devičansko rođenje, niko to ne može da dokuči.

45 Današnja nauka ne može da vam kaže kako je bilo to devičansko rođenje, ali Bog je to uradio. On je došao. Niko nije mogao; svi su seksualno rođeni. Kao... jedan čovek isti kao i ostali, nijedan nije mogao pomoći drugom. Mi smo svi bili u nevolji. I onda je Bog Sam došao dole i bio rođen, ne od Jevreja, ne od Paganaca, već Njegova Krv je bila Bog. Krv dolazi od muške grupe. U ovom slučaju, to je bio Bog. Bog stvoritelj, stvorio je Krvnu ćeliju u Marijinoj utrobi, izgradio Sebi šator u koji je Lično

sišao i živeo u njemu.

“Bog je bio u Hristu, izmirujući svet sa Sobom.” Sama reč Hrist znači “Pomazani.” Oh! On je bio Bog, Bog u Svojoj punini je prebivao u Njemu. Amen. “I u Njemu je prebivala punina Božanstva telesno.” To je bio paradoks. To je spoticalo ljude u njihovom danu, “Ti budući čovek, praviš Sebe Bogom.” To još uvek to radi. Ali svejedno, to je isti paradoks koji je nastavljen. On je bio Bog. On je još uvek Bog. On će uvek biti Bog. Da, gospodine. On je isti juče, danas i zauvek. Da, gospodine.

46 To devičansko rođenje bilo je misterija za ljude, nisu mogli to da razumeju, baš kao što je danas Novo rođenje. Novo rođenje je misterija za ljude. Oni to ne mogu da shvate. Oni ne znaju na šta vi mislite. Oni su to umanjili, spustili, govoreći, “dobro, samo zato što ti veruješ nešto” Đavoli veruju istu stvar i drhte. To nije šta vi verujete; to je šta je Bog stvarno uradio. Novo Rođenje je rođenje. Bilo je novo. Bio je to paradoks, kada je Bog doneo novi Život ljudskoj rasi. Odbaciti ga, je Večno odvajanje. Primiti ga, je Večni Život. Vi imate...

47 Vi ste na istim osnovama kao što su bili Adam i Eva. Možete uzeti... Ako vas Bog stavi na nešto drugo to bi bilo nepravedno prema Adamu i Evi. Svaki Adam i Eva, večeras, imaju pred sobom ispravno i pogrešno postavljanje. Vi možete da napravite izbor. Vi možete uzeti Reč Božiju ili ostaviti Reč Božiju. Vi možete uzeti Reč Božiju ili uzeti vaše denominacijske veroispovesti o Tome. Možete uzeti svoje modernističke ideje o tome šta je to. Vi možete biti nanovo rođeni i ispunjeni Duhom Svetim, ili možete biti crkvenizovani, ili jedno ili drugo šta želite da budete.

48 “Za mene da živim je Hrist.” Haleluja! Ja verujem da je taj isti Bog koji je pao na Dan Pentakosta, na Njegovu Crkvu, kao Vatrene Stub, i podelio Se, sa razdeljenim jezicima među svojim narodom, ovde večeras. To je isti Bog koji je On bio tada, On je danas, sa istim Duhom Svetim. Ja znam da je to paradoks. To se ne može objasniti. Osećanja, vrištanje, plakanje, i tako dalje, ne mogu se objasniti, ali to je paradoks kako to Bog radi. To nevidljivi Bog prebiva u ljudskom srcu, čineći Sebe vidljivim, svedočeći svoju Reč, da je, “On isti juče, danas i zauvek.”

49 Bio je to paradoks, kada je stolarev sin, po imenu Isus iz Nazareta, uzeo pet malih lepinja i dve ribe, i nahranio pet hiljada ljudi. Ako to nije, voleo bih da vidim nekoga da to danas uradi. Želim da mi objasnite kakav je to atom On oslobodio. Šta je On uradio? Ne samo riba, već je riba bila uzgojena, riba je bila odmerena, riba je bila očišćena, riba je bila skuvana, riba je bila šta god da je bila, i hleb je bio posađen i uzgajan; i sve to premoštemo, i Bog je to sve okrenuo iz kuvane ribe u kuvanu ribu. On je samo uzgajao i On je to prelomio, i On je to uzgajao sve dok nije nahranio pet hiljada. Amen.

Šta znači ta rutina: prelomi, uzgaji; prelomi, uzgaji; nahrani, uzgaji? To znači da je On isti juče, danas i zauvek. On je isti Bog koji je bio. On je još uvek Hleb Života bilo kojem čoveku koji je gladan i žedan. Vi ne možete iscrpeti Njegovu dobrotu.

Oni govore, “Nemamo potrebu za čudima, nemamo potrebu za paradoksom.”

50 On čeka. To je Njegov program. To je šta je On. On je isti juče, danas i zauvek. On čeka na vas da se ispružite i uzmete svoju porciju. Plašite li se da to uradite? Da li biste radije otišli do reke i upecali sebi ribu, i pokušali da je skuvate i ispečete u nekakvoj svinjskoj masti ili nečemu, ili biste je radije uzeli onako kakvu je Bog ima? Samo posegnite verom i recite, “Isus, isti juče, danas i zauvek! Zahtevam Gospode, ja verujem u Tebe. Postavi hranu u mene, snagu, veru koja mi je potrebna.” Posmatrajte i vidite šta će se dogoditi. Sa iskrenim srcem, On će zadovoljiti svaku glad. On će to uraditi.

Isus je bio...napravio...imao je paradoks, kada je nahranio pet hiljada ljudi, sa pet riba i pokupio dve pune korpe, ili nekoliko korpi, nakon toga.

51 Bio je to paradoks, kada je Čovek sa stopalima kakvim imamo vi i ja, na jezeru kao što je Mičigensko jezero ovde, za vreme oluje, i verovatno su bili zapenušani talasi...

Pa, ako ste ikada bili tamo i videli kako te oluje dođu, one to rade još uvek, tamo preko Galileje, i to izgleda skoro kao da svezuju stog sa dna isušenog okeana. Kada to prolazi kroz to tamo, ti strašni vetrovi, počnu da brišu, i zapenušani talasi bacaju taj brod sve dok nije nestala sva nada. I na takvom moru, gde su oni veslali, veslali su od četiri sata po podne. Rekao bih, sve do (poslednje) četvrte straže, oko tri ili četiri sata izjutra. Koliko su daleko veslali preko mora! A ostavili su Ga na drugoj strani. Amen.

I kod četvrte straže, On dolazi, hodajući po talasima. To je bio paradoks. Kako je On mogao napraviti Sebe dovoljno laganim? Kako je mogao koračati na tim talasima, koračati sa jednog talasa na drugi? Ti veliki talasi dolaze, On bi otišao upravo iznad njega, pravo dole u drugi, pravo gore na jedan, bez kapi vode na Njemu. Dolazi, hodajući po talasima! Objasnite mi to, i vi to ne možete. Šta je to bilo? To je bio paradoks, apsolutno.

52 To je bio paradoks, kada Petar, kojeg On nikada u Svom životu nije video, njegovo ime bilo je Simon, hodao u prisutnosti Isusa Hrista, jer mu je njegov brat Andrija rekao da je On Mesija. I kada je Isus pogledao u lice tog čoveka, kojeg je prvi put video, i rekao, “Ti se zoveš Simon, i ti si Jonin sin,” to je paradoks. Ako nije, recite mi kako je On to uradio. To je